

Tydzień z Maryją

Nr 16/2025 (323)

**Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego
20.04.2025**

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej...

Ewangelia (J 20, 1-9)

Szok po ukazaniu się Zmartwychwstałego

Pan Jezus, gdy nauczał, niejednemu raz zdecydowanie mówił, że musi umrzeć, ale Jego śmierć to nie koniec. Po niej bowiem zmartwychwstanie „trzeciego dnia” lub też „po trzech dniach” (por. np. Mk 8, 31; 9, 31 czy 10, 33n, a także tzw. teksty paralelne). Wydawałoby się zatem, że Jego uczniowie byli na to spektakularne i niepowtarzalne zarazem wydarzenie po prostu przygotowani. Okazuje się jednak, że nie do końca. Uważna lektura kilkudziesięciu nowotestamentowych fragmentów, które odnoszą się do opisów ukazywania się Zmartwychwstałego, prowadzi do wniosku, że byli tym faktem zwyczajnie zszokowani. Mało tego. Nie od razu pojawienie się chwalebnego Pana wzbudzało ich wiarę, np. Maria Magdalena wzięła Jezusa za ogrodnika (zob. J 20, 11-18, por. Mk 16, 9-11), a dla uczniów zdążających do Emaus był tylko nieznanym wędrowcem (zob. Łk 24, 13-35). W tym miejscu trzeba wyraźnie zaznaczyć, że przywilej rozpoznania Chrystusa musi być niejako dany przez Boga tym, którym chce On go ofiarować. I tak Maria Magdalena rozpoznaje Pana, kiedy On zwraca się do niej po imieniu (J 20, 16), a uczniom z Emaus otwierają się oczy dopiero wtedy, gdy Jezus dokonuje łamania chleba (Łk 24, 31n).

Opowieści z przeszłości, lekcja na dziś...

Pewnego dnia młody chłopak udał się do starego mędrca w wiosce i zapytał, czego mu brakuje, by móc żyć w pokoju i szczęściu. W odpowiedzi mędrzec opowiedział mu historię o dwóch rzekach. Jedna była czysta, pełna ryb, roślin i zwierząt. Druga była mętna, unosiły się na niej stare kawałki drewna, liście i błoto. Woda była niezdrowa, a żadna ryba nie mogła w niej żyć.

„Pierwsza rzeka jest twoim sercem, pełnym miłości, nadziei, przebaczenia i pokoju. Druga rzeka jest jak twoje myśli o przeszłości – pełna żalu, gniewu, starych ran, pretensji do innych i do siebie. Kiedy żyjesz w przeszłości, twoje serce staje się jak ta brudna rzeka. Ale gdy zdecydujesz się patrzeć w przyszłość i żyć w teraźniejszości, twoje serce staje się jak ta czysta rzeka.”

Nie zmienimy tego, co było, rozpamiętując przeszłość - możemy za to niepotrzebnie zatruć teraźniejszość.

Krucyfiks Świętego Marcelego

Cudowny krucyfiks, który towarzyszył papieżowi Franciszkowi w dniu 27 marca 2023 r., to tak zwany Krucyfiks Świętego Marcelego, zwykle przechowywany w Kościele św. Marcelego (dzielnica Trevi w Rzymie). W kościele, którego pierwotna konstrukcja pochodzi z IV wieku, znajdują się również szczątki przesładowanego przez Maksencjusza papieża Marcelego I, który zmarł z wycieńczenia w stajni catabulum. Legenda głosi, że 22 maja 1519 r. straszliwy pożar zniszczył kościół Świętego Marcelego. Jednak z ruin budynku wydobyto nienaruszony drewniany krucyfiks, pochodzący z XIV wieku, dzieło anonimowego artysty. Historia o cudownym krucyfiksie zaczęła krążyć i być przekazywana wśród ludności. Narodziła się poświęcona mu grupa modlitewna, która spotykała się w każdy piątek: Kompania Świętego Krucyfiksu, która później stała się Bractwem Świętego Krzyża w Urbe, jest ono aktywne do dziś. Kościół odbudowano, a krucyfiks stał się obiektem kultu. W 1522 r., trzy lata po pożarze, Rzym nawiedziła straszliwa zaraza. Podczas gdy śmierć zbierała swoje żniwo w Wiecznym Mieście, przypomniano sobie o tym cudownym krucyfiksie. Przez 16 dni, od 4 do 20 sierpnia, był on noszony podczas procesji przez wszystkie dzielnice miasta. Kiedy krucyfiks dotarł na Plac św. Piotra, zaraza ustała. Wydarzenie to spowodowało, iż cudowna moc krucyfiksu Świętego Marcelego została uznana przez wszystkich. Na przestrzeni wieków zwyczajem było noszenie krzyża w procesji w Wielki Czwartek od kościoła Świętego Marcelego do bazyliki Świętego Piotra. Sława cudownego krucyfiksu przetrwała wieki. W 2000 roku, w kulminacyjnym momencie Dnia Przebaczenia, ówczesny papież Jan Paweł II objął ten właśnie krucyfiks w ramach Jubileuszu.

Słowo ks. Proboszcza na Niedzielę Zmartwychwstania Pana

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa to rewolucja miłości. Nie jest kwestią przypadku, że Chrystus Pan zmartwychwstał właśnie w niedzielę. Światłość Jego zmartwychwstania rozświetliła poranek pierwszego tygodnia. Swoim powstaniem z martwych Jezus zapoczątkował nową epokę w ludzkiej historii. Oświecił całą ziemię światłem przyszłego wieku. Samo zmartwychwstanie niesie jednak ze sobą wiele znaków zapytania, które musimy wciąż odczytywać, jak tyle pokoleń uczniów Zmartwychwstałego. Do dziś tegie umysły tego świata głowią się nad tą tajemnicą. Ale tajemnica nadal pozostaje tajemnicą...

Spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym przemieniło uczniów i całe pokolenia chrześcijan w świadków Boga. Tajemnica pustego grobu zdaje się potwierdzać, że miłość Chrystusa zawsze odnosi zwycięstwo nad śmiercią, nad egoizmem, grzechem oraz wszelkimi zniewoleniami.

Jezus naprawdę zmartwychwstał! Uwierźmy, że też z Nim zmartwychwstaniemy!

„W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy”. Alleluja!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 21.04.2025 – Poniedziałek w Oktawie Wielkanocy; Św. Anzelma, biskupa i doktora Kościoła	
7:00	O zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Grzegorza i Marii z racji urodzin i imienin
9:00	+ Za śp. Różę Winkler w 5. rocznicę śmierci
10:30	+ Za śp. Zenobię i Edwarda Jaskółka, Rozalię Fundament
12:00	W intencji wszystkich parafian, a zwłaszcza za dzieci przyjmujące Sakrament Chrztu Świętego i ich rodziców.
18:00	+ Za śp. Aleksandra Jędryska w 10. rocznicę śmierci
Wtorek – 22.04.2025 – Wtorek w Oktawie Wielkanocy	
18:00	O światło Ducha Świętego w wyborze szkoły i o pomyślne zdanie egzaminów dla Macieja
Środa – 23.04.2025 – Środa w Oktawie Wielkanocy	
7:00	+ Za śp. Jerzego Kazimierczaka
20:00	W intencji Panu Bogu wiadomej
	O rozwiązanie trudnej sytuacji w rodzinie
	Za dusze w czyśćcu cierpiące
	O błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Marcina Zawalonki z rodziną
	+ Za śp. Jerzego Jaskółkę
	+ Za śp. Henrykę w 8. rocznicę śmierci, Tadeusza Pawlik, Zofię i Jana Chwastek
	+ Za śp. Aleksandrę, Bolesława i Janusza
	+ Za śp. Wojciecha Jaska
	+ Za śp. Janinę Wywiał
	+ Za śp. Helenę Gurbieł
	+ Za śp. Mariannę Marszowską
	+ Za śp. Annę Turczyńską-Nowak
	+ Za śp. Teresę Janas
	+ Za śp. Tadeusza Zasadę
	+ Za śp. Ryszarda Padlika
	+ Za śp. Elżbietę Kwaśniewską
	+ Za śp. Krzysztofa Malinowskiego
Czwartek – 24.04.2025 – Czwartek w Oktawie Wielkanocy; św. Fidelisa z Sigmaringen, prezbitera i męczennika; św. Jerzego, męczennika	
18:00	+ Za śp. Grzegorza Langnera
Piątek – 25.04.2025 – Piątek w Oktawie Wielkanocy; Święto św. Marka, Ewangelisty	
7:00	O zerwanie więzów przekleństwa w rodzinie
18:00	Dziękczynna w 55. rocznicę ślubu Danuty i Ryszarda Jaskółka z prośbą o błogosławieństwo Boże, zdrowie i potrzebne łaski
Sobota – 26.04.2025 – Sobota w Oktawie Wielkanocy	
7:00	+ Za śp. Jana i Irenę Jabłońskich, Władysława i Zofię Pateckich
18:00	+ Za śp. Helenę i Zenona Harmala, Helenę i Jana Bugajskich, Janinę i Mariana Pietrzyk i zmarłych z rodziny
Niedziela – 27.04.2025 – 2. Niedziela Wielkanocna - Miłosierdzia Bożego	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Marię Robak, rodziców Bronisławę i Romana, braci: Macieja i Artura
10:30	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo w 40. rocznicę ślubu dla Jolanty i Adama
	O zdrowie, błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej dla pana kościelnego z racji imienin
12:00	+ Za śp. Edwarda Kusia w 5. rocznicę śmierci
18:00	Dziękczynna w 20. rocznicę ślubu Katarzyny i Przemysława z prośbą o błogosławieństwo Boże i dalszą opiekę

KULTURA LUDOWA NASZEJ OKOLICY- MICHAŁOWICE NA PRZEŁOMIE XIX I XX WIEKU

WIELKA NIEDZIELA

Wielka Niedziela w liturgii chrześcijańskiej jest uznawana za najważniejsze święto w roku. Wczesnym rankiem odbywała się msza, zwana rezurekcyjną. Przed wyjściem do kościoła gospodarz obchodził zagrodę pobrzękując kluczami - wierzono, że w ten sposób wyprowadza z obejścia myszy i szczury. Ważnym elementem mszy była procesja, która trzykrotnie obchodziła kościół. Z kościoła wracano w pośpiechu, co było zwiastunem sprawnie przeprowadzonych żniw. Po powrocie przygotowywano uroczyste śniadanie, w trakcie którego jedzono pokarmy poświęcone dzień wcześniej. Pierwszą potrawą, przy której składano sobie życzenia było jajko. Dzieci dostawały całą pisanekę, a po złożeniu życzeń stukwały się węższym końcem. Brak pęknięć oznaczał, iż życzenia były szczerze i spełnią się. Uważano, że nic święconego nie powinno się zmarnować, dlatego po śniadaniu starannie zbierano nawet skorupki jaj, które zakopywano w kretowisku, aby kury nie gubiły jajek. Wierzono, że zakopane w polu będą sprzyjać wzrastaniu twardych główek kapusty. Skorupki rozrzucano także po obsianym oziminy polu celem zapewnienia dobrego wzrostu zboża.

Wielką Niedzielę spędzano w domu, powstrzymując się od wszelkiej pracy i nie przygotowując - poza śniadaniem - żadnego pożywienia.

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

Poniedziałek Wielkanocny kojarzy się najczęściej z oblewaniem wodą, w którym to zwyczaju uczestniczyli wszyscy mieszkańcy wsi. Szczególnie oblewano młode dziewczęta, dla których było to komplementem i dobrą prognozą zamążpójścia. Po wsiach chodzili „śmiguśnicy” i „dyngusiarze”, niekiedy zwani „pucherokami” i składali życzenia. Po sumie chodzili zbierając jajka, kielbasy, kołaczki, a po niesporach dołączali do nich parobcy z całej wsi i oblewali wodą dziewczęta. Poniedziałek Wielkanocny był dniem odwiedzin, podczas których częstowano się przygotowanymi potrawami.

Na podstawie: B. Krasnowolski, R. Hołda
„Nad Dłubnią, monografia Gminy Michałowice” tom III,
Michałowice 2019

Kim byli i kim są dzisiaj Bożogrobcy?

Zakon Rycerski Świętego Grobu Jerozolimskiego czyli tzw. „Bożogrobcy”, został założony w 1099 r. jako pierwszy zakon rycerski. Jego inicjatorem był prawdopodobnie książę Dolnej Lotaryngii i jeden z przywódców pierwszej wyprawy krzyżowej - Gotfryd z Bouillon (1061-1100). Ustanowił on 20-osobową grupę braci odpowiedzialnych za modlitwę oraz straż zbrojną dla obrony Bazyliki Bożego Grobu i przybywających do niej pątników. Prowadzili oni ponadto hospicjum dla pielgrzymów. Zakon bardzo szybko rozszerzał terytorium działania, najpierw w obrębie Ziemi Świętej, a następnie także w Europie. Pomimo oddalenia od Jerozolimy cele Bożogrobców były podobne. Opiekowali się oni pielgrzymami zmierzającymi do Ziemi Świętej, ale także i do innych miejsc kultu. Podjęli się także pracy duszpasterskiej oraz otoczyli opieką liczne szpitale.

Pierwsi Bożogrobcy przybyli do Polski w 1163 r. Sprowadził ich do naszego kraju, po swej pielgrzymce do Jerozolimy, wielmoża małopolski Jaksza i osadził w swych dobrach w Miechowie.

Obecnie Zakon Rycerski Świętego Grobu Jerozolimskiego ma kilkadziesiąt przedstawicielstw, głównie w państwach europejskich i skupia ok. 30.000 członków. Zajmują się oni działalnością charytatywną, głównie pomagając mieszkańcom Ziemi Świętej.

Źródło: niedziela.pl

Z naszej wspólnoty parafialnej do wieczności odszedł

śp. Stanisław Lorenz

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...